

Hamisan vallhat-e a tanú?

A kérdés költőinek tűnik, de a jogi szabályozás megismerése után nagyon is valóságos, amire **igenlő válasz** adható. De vajon ki ismeri a szabályozást? Sajnos tapasztalhatóan igen kevesen, a jogi szakmából is. Csodálkoznak is viszont sokan, hogy nyilvánvalóan megalapozatlan állítások minden következmény nélkül maradnak. Azt viszont nem tudják, hogy ennek nem szubjektív, hanem törvényi oka van.

A múlt héten, amikor közeledett az előző miniszterelnök tanúkénti meghallgatása, a sajtó szenzációt várt, folyamatosan azt hangoztatták: a tanúnak igazat kell mondania. Senki nem vetette fel, ügyvédek sem, hogy ez nem feltétlenül van így. Ha valakit meghallgat a bíróság, adatainak felvétele előtt figyelmeztetik arra, hogy a hamis tanúvallomást a törvény börtönbüntetéssel büntetni rendeli. A büntetési tétel általában öt évig, de minősített esetben akár nyolc évig terjedhet. Újabban a mentő körülmény elhallgatásának büntetőjogi következményére is felhívják a figyelmet. Ahogy arra is, hogy mikor nem köteles a tanú vallomást tenni, és hogy megtagadhatja a választ az olyan kérdésre, aminél a válasszal önmagát vagy hozzátartozóját vádolná.

Tiszta sor, mondhatnánk: ha ezzel véget is érne a kérdés rendezése. De nem, **a további szakaszokat viszont nem ismerik, vagy elhallgatják.**

Dávid Ibolya volt igazságügy-miniszter

Azt még néha megemlítik, hogy szinte kockázatmentes a hamis tanúzás, ha ugyanis az ítélethirdetésig beismerik, a büntetés korlátlanul enyhíthető.

Ugyanebben a paragrafusban viszont más is megfogalmazódik. Nevezetesen az, hogy mikor nem büntethető a hamis tanúzás.

241. § (1) Nem büntethető hamis tanúzásért

a.) aki a valóság feltárása esetén önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.

Hamis tanúzásnak minősül a mentőkörülmény elhallgatása, amit ugyanilyen hivatkozással figyelmen kívül lehet hagyni.

243. § (1) Aki olyan tényt, amelytől a büntetőeljárás alá vont felmentése függhet, vele, védőjével vagy a hatósággal nem közöl, büntetést követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) **Nem büntethető** az (1) bekezdés alapján

(a) aki a tény közlésével önmagát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná.

Fentiek alapján valamennyi érdekelt tanú jogot formálhat arra, hogy ne tárja fel a valóságot. Ennek a törvényi szabályozásnak én is a szenvedő alanya voltam, mivel a tárgyalásokon az írásbeli bizonyítékoknál fontosabbnak szokták tartani a tanúvallomásokat. Elég lehet akár egyetlen tanú elfogult vallomása az elmarasztaláshoz.

Budapest, 2009. november 16.

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://szabadibela.hu/>